Выходить у Львовѣ що дня (кромъ недѣль и 7 кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрацiя є въ ч. 8 улицѣ Чарнецкого.

Редакцiя ул. Фран-цишканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламацiи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописы не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львовской“.

Передплата у Львовѣ въ Администрацiи „Газеты Львовской“ и въ ц. к. Старостахъ на провинцiи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр

Ч. 285 | Нынѣ: Завтра: | Вонiфатiя м. Предпр. Р. Х. | Сильвест. Новой р. | Субота 19 (31 грудня 1892 | Всходъ сонця 7 г. 52 м., заходъ 4 г. 8 м. Бaром. 758 герм. — 5 6 — 9 0' | Рокъ II.

Дальшѣ вѣсти о ситуацiи парляментарнôй.

Pol. Corr. потверджуе вѣсть о выготовленю радою мiнiстрôвъ програмы, на пôдставѣ котрои мала бы бути утворена бôльшôсть парляментарна. Загально говорять, що вже въ понедѣлокъ, т. е. дня 2 сѣчня 1893, розпôчнуть ся переговоры зъ председѣтелями трохъ великихъ клюбôвъ, и що они на той день будуть скликанѣ до Вѣдня. Правительство предложить кождому зъ нихъ окремо проґраму, а коли они згодять ся на ню, тогды вôдбуде ся спôльна конференцiя представителѣвъ правительства и проводирôвъ партiй.

Змѣсть проґрамы держить ся доси въ тайнѣ, але о скôлько можна догадувати ся, то мае она передовсѣмъ характеръ неґатив ный: межи иншими не жадае вѣроисповѣдной школы и переведеня ческо-нѣмецкои угоды пôсля пунктацiй вѣденьскихъ. Засадою проґрамы буде вдаясь удержати нацiональный и вѣроисповѣдный *status quo.* Декотрѣ польскѣ часописи доносять, що згадана проґрама мѣстить въ собѣ также постанову утвореня окремого мiнiстерства комунiкацiй. Теку мiнiстра комунiкацiй, кажуть тѣ часописи, обнявъ бы президентъ зелѣзниць державныхъ дръ Билиньскiй. Розумѣе ся, що годѣ того рода вѣсти уважати за певнѣ и длятого нотуемо ихъ лишь зъ обовязку дневникарского.

Вѣденьскiй кореспондентъ Czas-у пише такъ о становищи Поляковъ: „Намъ залежить на тôмъ, щобы повстала бôльшôсть парляментарна, бо того вымагае интересъ державы и краю. Интересъ краю вымагае полагодженя рôжнородныхъ справъ економiчныхъ, а полагодити ихъ трудно, коли нема сталои бôльшости парляментарнои. Однакъ зъ другои стороны залежить наша будучнôсть политична, економiчна и нацiональна въ Австрiи вôдъ становища нашихъ пословъ въ Радѣ державнôй. Засадами нашими въ Радѣ державнôй були и сѣть: автономiя и консерватизмъ, Пôдъ тыми покликами хочемо и мусимо дальше побѣджати. Отже не можемо въ интересѣ всеѣ нашои будучности вôзволити на се, щобы вплывъ автономiчныхъ и консервативныхъ елементôвъ ослабъ у Палатѣ черезъ утворене новои бôльшости Хочемо бути посередниками межи скрайными поглядами, але жадаемо, щобы наслѣдкомъ нашого посередництва, була справедлива середина Нехай вôдпадуть зъ обохъ сторôнъ найскрайнѣйшѣ, та нехай нова бôльшôсть буде зборомъ рôвноважныхъ елементôвъ“.

Дещо изъ статистики Львова.

Мѣске бюро статистичне у Львовѣ, пôдъ проводомъ дра Казимира Осташевского-Бараньского, выдало другiй рôчникъ „Вѣдомостей статистичныхъ о мѣстѣ Львовѣ“, зъ котрого выймаемо отсѣ, найцѣкавѣйшѣ даты:

Стале населене мѣста Львова выносило зъ кôнцемъ 1890 р 127.943 мешканцѣвъ, въ чôмъ було 119.352 цвiльного населеня Пôсля вѣроисповѣданя мае Львôвъ 67.286 римо католикôвъ, 21 876 греко-католикôвъ, 174 вôрменъ, 2061 евангеликôвъ, 36 130 жидôвъ, а 416 мешканцѣвъ иншихъ вѣроисповѣдань. Пôсля товарискои мовы есть Поляковъ 104 544, Русинôвъ 9 067, Нѣмцѣвъ 12 162, Чехôвъ 494. Рôчный прирôстъ населеня выносить около 1 600 мешканцѣвъ. Нѣ читати нѣ писати не вмѣе у Львовѣ 47.694 людей.

Львôвъ займае 5560 морґôвъ землѣ, т. е. майже 32 квадратовѣ кiльометры Забудована поверхня выносить 490 морґôвъ: въ обводѣ мае мѣсто майже 6 миль, найдальшѣ краѣ мѣста вôддаленѣ вôдъ себе звышь о милю.

Улицѣ всѣ разомъ довгѣ на 106 клм., займають 277 морґôвъ поверхнѣ; довжина трамваю кôнного выносить 5·7 клм., каналôвъ лише 23 5 клм, зъ того половина старыхъ, т. е. будованыхъ зъ каменя або зъ дерева; водопроводы довгѣ на 43 клм, дроты телефоновѣ на 670 клм. Улиць и площь есть у Львовѣ 275, публичныхъ керниць 235. Поверхня мѣскихъ плянтацiй выносить 168 морґôвъ, зъ того припадае на стрыйскiй паркъ майже 83 морґôвъ, на Высокiй Замокъ 46 морґôвъ, на езуицкiй городъ майже 18 морґôвъ, на Лычакôвскiй паркъ 14 и пôвъ, на ґубернаторськѣ валы звышь 5, а на гетманьскѣ звышь 2 морґи.

Пôдчасъ спису въ р. 1890 було у Львовѣ загаломъ домôвъ 3322, а мѣжь ними 146 публичныхъ будынкôвъ До тыхъ належать 34 храмы (т. е. 24 костелôвъ, 8 церковъ, 1 церковь православна, 1 лютерска церква и 1 божниця), 35 будынкôвъ на школы и штуки та науки, 24 будынкôвъ банковыхъ для торговлѣ, зелѣзниць, цѣлей промысловыхъ ит. п., 16 урядовыхъ будынкôвъ, а вкôнци 7 будынкôвъ до розрывки (стрѣльниця, рôжнѣ касина и т. п.). Домôвъ партеровыхъ есть 1505, одно-

6)

Загадочнôсть людскои натуры.

(Дальше.)

Есть то характеристичный проявъ въ людскôй натурѣ, що найголовнѣйшою и найчастѣйшою причиною найбôльшихъ злочинôвъ есть охота до легкого, веселого и безжурного житя. Здаесь, якъ колибъ той напрямъ натуры, що вѣвъ давнѣйше до всѣлякихъ подвиґôвъ въ потребы и конечности удержаня житя, вѣвъ нинѣ до такихъ злочинôвъ якъ: розбоѣ, крадежѣ, спроневѣреня, обманьства и пôдпалюваня. У всѣхъ тыхъ злочинахъ уживае чоловѣкъ тои самои хитрости, того самого пôдступу, якого уживавъ давнѣйше супротивъ самои природы, лишь та хитрôсть и пôдступъ стали супротивъ великого поступу въ устрою нинѣшного житя людского и ладу суспôльного далеко бôльшѣ и розвинули ся вôдповѣдно до нинѣшныхъ обставинъ. Можна смѣло сказати, що того рода злочины суть нинѣ лишь продовженемъ давного способу житя — изъ давного правила стали ся пôдъ вплывомъ культуры и цивiлiзацiѣ лишь вы имкою и то выимкою, котру теперѣшна суспôльнôсть справедливо уважае за каридостойну. Возьмѣмъ н. пр. розбоѣ и розбишацтво.

Цѣлею розбою есть завсѣгды охота присвоеня собѣ чужого майна. Злочинець, котрый пускае ся на розбôй, мае головно на оцѣ лишь майно другого чоловѣка; убiйство стоить у него на другôмъ плянѣ, але вôнъ не злякае ся и убiйства, коли того потреба Длятого то розбôйникъ, выбираючись на розбой, лагодить ся на всякiй выпадокъ, але не завсѣгды иде зъ тою думкою, щобы убивати людей. Тому то можна розбôйникôвъ подѣлити на такихъ, що лишь добувають ся до замкôвъ а лякають ся убiйствъ и розбôйникôвъ, котрѣ въ кождôй хвили готовѣ допустити ся убiйства и выбираючись на розбôй лагодять ся до того. На першого рода розбôйникôвъ не маемо въ нашôй мовѣ вôдповѣдной назвы — Нѣмцѣ н. пр. называють ихъ Einbrecher — можна бы ихъ назвати хиба вломниками. Другiй рôдъ розбôйникôвъ называють Нѣмцѣ Raubmörder; у насъ называють ихъ загально розбôйниками або розбишаками.

Першого рода розбôйники, отже вломники, пускають ся на розбоѣ звычайно самѣ, або що найбôльше въ спôлцѣ ще зъ однымъ або двома, котрѣ звычайно стоять на сторожи и помагають выносити тяжшѣ рѣчи. Вломники бувають звычайно дуже сильнѣ люде, зручнѣ и „ученѣ“, выконують свое ремѣсло зъ повнымъ знанемъ новочасного поступу въ ремѣслахъ и техницѣ. Выбираючись на розбôй, чи лѣпше сказавши на вломы, забирають зъ собою всѣлякѣ, иногдѣ дуже зручно и по майстерски зробленѣ прилады, котрѣ бувають того рода що дадуть ся легко сховати, суть отже досыть малѣ, а мимо того можна зъ нихъ выдобути велику силу. Найважнѣйшимъ приладомъ бувае у нихъ рôдъ складанои зелѣзнои пôдоймы, котра есть такъ зроблена, що на однôмъ еѣ кôнци можна насадити молотъ, на другôмъ клѣщѣ и всѣлякѣ иншѣ инструменты. Сверликъ и пильникъ суть прилады, безъ котрыхъ они не можуть обôйти ся. Тыми кôлькома приладами суть они въ силѣ розбивати и найсильнѣйшѣ замки, выважувати дверѣ и зелѣзнѣ вôконницѣ, ба навѣть розбивати зелѣзнѣ касы. Специялiсты вôдъ зелѣзныхъ касъ и дверей носять ще зъ собою рôдъ маленькои лямпки до топленя, котрою розпалюють зелѣзну бляху и вôдтакъ вырѣзують въ нѣй до 10 або 15 мiнутъ такъ велику дѣру, що неразъ могли бы и самѣ нею влѣзти. Вôдъ такихъ розбôйникôвъ нема майже способу забезпечити ся, бо они на кождый спосôбъ придумають также способъ Они пôдкопують си до домôвъ, де стоять касы зъ грôшми, закрадають ся до пивниць, выбивають въ пôдъ споду дѣру въ мурѣ, прорѣзують дошки вôдъ пôдлоги и дôстають ся до комнаты, де вôдтакъ добувають ся до касъ, а то все дѣе ся неразъ одной ночи!

Въ сѣмъ случаю не можна вже нѣякъ сказати, щобы злочинець дѣлавъ въ несвѣдомости злого; противно, вôнъ дѣлае не лишь зъ повною свѣдомостiю, але ще й зъ добре напередъ вже обдуманымъ пляномъ. Вôнъ оглядае насамперед докладно теренъ свого дѣланя, вышукуе догôдный часъ и приступъ до него, розвѣдуе про всѣ обставины, носить ся зъ своимъ пляномъ неразъ и кôлька мѣсяцѣвъ, лагодить и закуповуе собѣ вôдповѣднѣ прилады, майструе неразъ и кôлька ночей на однôмъ мѣсци и робить все зъ такою завзя-

поверховыхъ 735, двоповерховыхъ 779, триповерховыхъ 260, чотироповерховыхъ 42, а навѣть є 2 домы, высокі̂ на пять поверхôвъ.

Дуже цѣкаве и характеристичне для мѣсцевыхъ вôдносинъ єсть пытане, кôлько людей мешкає по домахъ. Отже переважну часть домôвъ у Львовѣ замешкує 3 до 10 партій, а 6 до 30 осôбъ, 40 домôвъ на 100 мѣстить вôдъ 31 до 100 осôбъ, 7 домôвъ є такихъ, де мешкає звышь 50 партій, а число т. зв. самостôйныхъ партій взагалѣ, мешкаючихъ въ 3220 домахъ, выносить 22.532. Єсть 1261 такихъ мешкань, котрі̂ занятѝ лише поодинокими особами, мѣжь тыми є чотири мешканя по 11 до 20 комнатъ, а въ нихъ жиє лише оденъ чоловѣкъ; 116 мешкань занимає бôльше якъ 20 осôбъ, а зъ тыхъ було 11 о однôй комнатѣ, 222 о двохъ комнатахъ.

На оденъ квадратовый кільометеръ припадало у Львовѣ въ р. 1890 мешканцѣвъ 3999 (въ р. 1880 лише 3430), въ Празѣ 13 326, въ Краковѣ 8.944, у Вѣдни 7.638, въ Бернѣ 5.578, въ Ліберцу 5.015. Отже що-до густоты населеня займає Краковъ друге, а Львôвъ шесте въ ряду мѣсце въ австрійской монархіи.

Що-до руху населеня, то въ першôй половинѣ 1892 р. буле 566 вѣнчань, такъ само, якъ въ першôмъ пôвроцѣ 1891 року. Найбôльше вѣнчань було такихъ, що молодый и молода мали по 24 до 30 лѣтъ. Въ тôмъ часѣ уродило ся загаломъ 2540 дѣтей, т. є. о 58 бôльше, нѣжь въ першôмъ пôвроцѣ 1891 року. Однакъ число дѣтей, що вродилось живыми, єсть у I пôвроцѣ сего року далеко бôльше, нѣжь въ тôмъ часѣ минувшого року. Найбôльше дѣтей уродило ся въ цвѣтни. Але и смертельнôсть була сего року бôльша, якъ торôкъ. Въ I половинѣ сего року померло 1961 осôбъ, т. є. о 128 бôльше, якъ въ тôмъ самôмъ часѣ минувшого року. Мѣжь помершими було 1031 мужчинъ, 930 женщинъ; 1490 христіянъ а 471 жидôвъ. Що до числа лѣкарѣвъ въ пропорціи до числа населеня займавъ Львôвъ въ р. 1889 девяте мѣсце (Краковъ четверте), а въ р. 1885 ажь 14.

Статистика поліційна выказує, що въ р. 1891 арештовано у Львовѣ 10.123 поодинокихъ осôбъ, а то за крадѣжь 18 8%, за волоцюжство 11 6%, за піяньство 8·7%, за галабурды уличні̂ 8·3%, зъ браку удержаня 4·8%; за переступство реґуляміну 7·4%, за жебранє 2·4%, за образу сторожи 1·5%.

Статистика почтова выказує величезный прирôстъ руху зъ р. 1890 на 1891. Въ р. 1891 выслано зô Львова о 5,318.267 почтовыхъ посылокъ бôльше, якъ въ попереднôмъ роцѣ, а до Львова прийшло о 5.042.090 бôльше. Особливо поднѣсъ ся рухъ картокъ кореспонденційныхъ и часописей.

Цѣле населенє промыслове мѣста Львова выносить 11.445 осôбъ. Въ тôмъ числѣ єсть 2951 самостôйныхъ пôдприимцѣвъ, 5595 челядникôвъ, а 2899 ученикôвъ. На сто осôбъ, занятыхъ въ промыслѣ припадає христіянъ мужчинъ 49 4%, женщинъ 7·9%, а жидôвъ мужчинъ 38 2%, жидôвокъ 4 5%. Въ загалѣ на сто осôбъ въ промыслѣ було 87·7 мужчинъ, а 12 3 жѣнокъ.

Въ торговли було зъ кôнцемъ року 1890 у Львовѣ занятыхъ 4343 осôбъ, а именно 1354 христянъ и 2989 жидôвъ, взглядно 3002 мужчинъ и 134 жѣнокъ.

Товариствъ було у Львовѣ 262, а то 175 христіяньскихъ, 87 жидôвскихъ. Межи христіяньскими єсть польскихъ 149, рускихъ 21, нѣмецкихъ 4, ческе 1.

Перегляд политичный.

Вѣденьска ґазета урядова оголосила законъ о удержавненю заведень телефоновыхъ въ декотрыхъ мѣстахъ, мѣжь иншими у Львовѣ и Черновцяхъ; дальше законъ, на пôдставѣ котрого слухателямъ львôвской школы лѣсовои прислугує право до однорôчнои службы у войску.

Удержуєсь упорно чутка, що въ осени має бути предложеный Радѣ державнôй проєктъ закона о дволѣтнôй службѣ войсковôй, и въ тôй цѣли має бути бôльшôсть парляментарна, такъ утворена, щобы правительство мало для сего закона потрѣбні̂ двѣ третины голосôвъ.

Найвысшій трибуналъ выдавъ важне ореченє въ справахъ зборôвъ, пôсля котрого зборы пôдпадають законови карному, наколи скликуючі̂й зборы не знає особисто запрошеныхъ.

Въ Парижи була знову оногды велика експльозія дінамітова. Хтось пôдложивъ бомбу пôдъ дôмъ напротивъ поліціѣ. Выбухъ не убивъ нѣкого. Розведено слѣдство. Загально припускають, що то не бувъ замахъ анархістичный, лишь злочинъ изъ особистои мести. Зъ другои стороны знову кажуть, що тымъ способомъ хотѣвъ хтось, кому на тôмъ залежить, вôдвернути увагу вôдъ справы панамскои. Комісія панамска вôдрочила ся ажь до 5 сѣчня.

Зачувати, що російске міністерство комунікацій выготовило вже проєктъ реорґанізаціѣ россійскихъ консулятôвъ и предложить его незадовго цареви до санкціѣ.

Новинки.

Львôвъ дня 30 грудня.

— **Вôдзначеня.** Є. Вел. Цѣсарь зволивъ дати золотый хрестъ заслуги секретарямъ повѣтовымъ Францови Слонецкому въ Жовквѣ и Костеви Михневскому въ Домбровôй.

— **Именованя и перенесеня.** Міністеръ справедливости перенѣсъ адъюнктôвъ повѣтового суду: Стан. Кувю зъ Тычина до Кутъ, Франца Бальзара зъ Жабья до Лежайска, Ив. Галаткевича зъ Мшаны дольнои до Вохнѣ, Волод. Кшипковского зъ Чорного Дунайця до Тычина, Ив. Ляйхамшайдера зъ Лежайска до Горлиць; — а именувавъ адъюнктами судовыми адъюнктôвъ повѣтовыхъ судôвъ: Осипа Зелека въ Йордановѣ для Кракова, Ґустава Ґрінера въ Домбровѣ для Тарнова, Валентія Цицоня въ Кентахъ для Нового Санча, Кав. Ґлазиньского въ Короснѣ для Кракова, Людв. Добровольского въ Лимановôй для Нового Санча, Войтѣха Стан. Домбровецкого въ Бохни для Кракова, Ив. Маринярчика въ Пільзнѣ для Ясла, Март. Стащака въ Лежайску для Решова. Адъюнктъ повѣтовый Францъ Левъ Кохъ дôставъ посаду адъюнкта суду пов. въ Йордановѣ. Вкôнци именовані̂ адъюнктами суду повѣтового ще аскультанты: Стан. Осипъ Никлевичь для Чорного Дунайця, Маріянъ Черный для Коросна, Ив. Ярошь для Домбровы, Ив. Бібро для Пільзна, Титъ Лопатінеръ для Лимановы, Францъ Сцѣборъ для Войнича, дръ Кароль Курковскій для Жабья, дръ Левъ Ясевичь для Мшаны дольнои, дръ Вол. Федеровичь для Ґлоґова, Ив. Озимекъ для Лежайска.

— **Конкурсъ.** Дрогобицка рада повѣтова розписала конкурсъ на посаду секретаря зъ рôчною платнею 1000 зр.

— **Въ Корчинѣ**, въ повѣтѣ коросненьскôмъ, отворена буде аптика. Дотычный конкурсъ вже розписало коросненьке староство зъ речинцемъ до 31 сѣчня.

— **Нові̂ фондаціѣ стипендійні̂** ввѣвъ въ житє Выдѣлъ краєвый зъ початкомъ шкôльного року 1892/3. 1. Фондація Бодзьоха зъ 6 стипендій по 100 зр рôчно для звычайныхъ ученикôвъ рôльничои школы въ Чер-

---

тостію, зъ такою вытревалостію, якъ колибъ мавъ довершити якогось найлѣпшого дѣла. Незвычайно трудно вдумати ся тутъ въ гадки такого чоловѣка и вôдгадати, що его пре до такои роботы. Цѣль его єсть очевидно та, щобы розбогатѣти въ короткôмъ часѣ, хочь зъ великимъ але не дуже довгимъ трудомъ; але здаєсь, що то посяганє за чужимъ добромъ пôддержує и збôльшає въ чоловѣцѣ велика вѣра въ свою силу, зручнôсть, хитрôсть и вôдвага, котрі̂ всѣ разомъ роблять зъ него героя, що шукає небезпечности тамъ, де може заразомъ и розбогатѣти. До того прилучає ся ще звычайно и слабе почутє моральности, въ наслѣдокъ котрого чоловѣкъ стає рôвнодушнымъ и каже собѣ: „Удасть ся, добре; буду и дальше удавати чоловѣка честного. Не удасть ся, то менѣ байдуже; нехай мене замкнуть.“ Длятого то можна сказати, що того рода людей роблять злочинцями по найбôльшôй части обставины середъ котрыхъ розвиваєсь ихъ нещаслива натура. Инші̂ обставины могли бы зъ нихъ зробити дуже пожиточныхъ для суспôльности людей.

Коли до тыхъ прикметъ вломникôвъ прилучать ся ще й прикметы, які̂ стрѣчаємо у убійникôвъ, то тогды маємо передъ собою правдивыхъ розбôйникôвъ, котрі̂ або поодиноко або въ спôлцѣ по двохъ, трохъ и бôльше засѣдають на людей при гостинцяхъ, въ лѣсахъ и убивають ихъ, або нападають на домы, дворы и коршмы та безъ пардону убивають по кôлька душь наразъ, навѣть не роздумуючи, чи того имъ конче потреба, чи нѣ. Они може й навѣть не въ силѣ того розважити.

Вôдъ того рода розбôйникôвъ, треба добре вôдрожнити такъ званыхъ опришкôвъ, котрі̂ якъ у насъ такъ и у другихъ народôвъ грали, а навѣть ще й грають велику ролю. Єсть то рôдъ, можна бы сказати, благороднѣйшихъ розбôйникôвъ, котрі̂ вславили ся своими подвигами, вступаючись неразъ за бѣднѣйшими и слабшими. Наше слово „опришокъ“ пôшло мабуть вôдъ слова „опричникъ“, котре, здаєсь, означало то саме, що „оружникъ“; за княжихъ часôвъ на Руси — була то прибôчна ґвардія князѣвъ. Початокъ опришкôвъ єсть отже політичный. Тымъ самымъ, що у насъ були опришки, були въ Сербіи, Румуніи и на Угорщинѣ „гайдуки“, въ Греціи „клефты“, въ Италіи „бріґанты“, а въ Нѣмеччинѣ въ давныхъ часахъ т. зв. Raubritter-ы. Початокъ того рода розбôйникôвъ, котрі̂ ще до нинѣ не перевели ся въ Италіи, Сербіи, Болгаріи, Греціи и Туреччинѣ, сягає глубокихъ часôвъ, бо ажь хрестоносныхъ походôвъ, коли то наймано людей до войска противъ Туркôвъ. Тогды то збирали ся цѣлі̂ ватаги людей, охочихъ до бою и рабунку, котрі̂ за добру заплату наймали ся у князѣвъ и королѣвъ и служили имъ доти, доки було потреба, переходили на службу вôдъ одного до другого, а коли були безъ службы, то жили въ рабунку, нападали звычайно на богатыхъ, забирали имъ ихъ майно и дѣлились нимъ. Найбôльше такихъ ватагъ розбишацкихъ було въ Италіи въ тыхъ часахъ, коли тамъ було повно малыхъ князѣвъ, що вѣчно вели борбу зъ собою. Декотрі̂ зъ тыхъ бріґантôвъ, якъ н. пр. Гіно, Фра Діяволо и Кальдерані стали навѣть славными и доси жиють въ памяти Италіянцѣвъ. Про Гіна розповѣдають, що вôнъ нѣколи не убивавъ людей, лишь ловивъ и казавъ давати собѣ окупъ и то не дуже великій. Коли н. пр. зловивъ купця, то пытавъ его, кôлько вôнъ може ему заплатити. Коли купець дававъ ему пять сотъ риньскихъ, то Гіно бравъ лишь триста, а двѣста вертавъ назадъ и казавъ купцеви: „Треба й тобѣ щось лишити, абысь мавъ чимъ торгувати“. Бѣднымъ студентамъ дававъ вôнъ часто грошѣ и напоминавъ ихъ, щобы пильно учили ся. А всеж таки, коли римскій судья Бенінказа казавъ стратити брата и стрыя Гіна, що були такожь розбôйниками, то Гіно впавъ до Риму, вбѣгъ до салѣ судовои и убивъ тамъ Бенінказу и вôдрубавъ ему голову та выйшовъ зъ нею спокôйно зъ мѣста, бо нѣхто не заживъ ся его ловити.

Але не всѣ бріґанты були такі̂ чемні̂ якъ Гіно. Розбôйникъ Пеццоля велѣвъ людемъ живцемъ шкôру здоймати. Чезаре Рікардо обступивъ бувъ одного разу зô своєю ватагою цѣле мѣсто Неаполь и загрозивъ, що выморить въ нѣмъ всѣхъ людей, скоро они не выкуплять ся. Коли віцекороль, ґр. Монтеней, вызначивъ за голову бріґанта Петра Манчіна 3000 скудôвъ, то Манчіно оголосивъ, що дасть за голову віцекороля 12.000 скудôвъ и обѣцявъ ся зложити ту суму въ ве-

никовѣ. 2. Фондація им. Єзеницкихъ въ сумѣ 300 вр., або двѣ стипендіѣ по 150 вр. лише для ученикôвъ школъ середныхъ або высшихъ, своякôвъ фундатора кс. Марка Єзеницкого. 3. Фондація бл. п. Кар. Скибиньского складае ся въ двохъ стипендій по 100 вр. для ученикôвъ всякихъ публичныхъ школъ, католицкои религіѣ. 4. Фондація Ивана и Теклѣ Шлевінґерôвъ обôймае теперь одну стипедію 40 вр. рôчно для бѣдныхъ христіяньскихъ учеников публичныхъ школъ въ Калуши. 5. Фондація Клементины Теодоровичѣвнои о однôй стипендіи въ сумѣ 60 вр. для убогихъ учениць якихъ будь школъ публичныхъ въ краю. 6. Стипендія Вінк. Трояновского въ сумѣ 130 вр. для убогихъ ученикôвъ низшихъ публичныхъ школъ, середныхъ або высшихъ. Крôмъ того системізовано ще пять стипендій въ двохъ фондацій для Поляковъ.

— **Вправы обороны краєвои.** Міністерство обороны краєвои выдало таке розпорядженє що до чотиротыждневыхъ вправъ обороны краєвои въ р. 1893: 1) пѣхота обороны краєвои буде вôдбувати однѣ вступнѣ вправы безпосередно по весняныхъ головныхъ вправахъ. До тыхъ вправъ будуть покликанѣ: а) всѣ прилученѣ до обороны краєвои а побранѣ въ рокахъ 1892, 1891, 1890, 1888, 1886 и 1883, що до послѣдного року зъ выимкомъ тыхъ, котрѣ вже дотеперь вôдбули довшѣ вправы, якъ 20-тыжневѣ; б) перенесенѣ зъ резервы войска до обороны краєвои, асентерованѣ въ р. 1882; вôдтакъ в) що до асентерованыхъ въ слѣдуючихъ лѣтахъ, именно асентерованѣ въ р. 1889 безпосередно до обороны краєвои, котрѣ дотеперь вôдбули лише 8-тыжневѣ вправы, асентерованѣ въ р. 1887 безпосередно до обороны краєвои, котрѣ вôдбули вправы не довшѣ якъ 16 тыжнѣвъ и побранѣ въ р. 1882 такъ само до обороны краєвои, котрѣ не були довше на вправахъ, якъ 20 тыжнѣвъ; вкôнци г) резервісты засобôвъ обороны краєвои, вôдôбранѣ въ р. 1892, 1889 и 1886, що до асентерованыхъ въ р. 1886 зъ выимкомъ тыхъ, котрѣ були на довшихъ, якъ 9-тыжневыхъ вправахъ, дальше асентерованѣ въ р. 1890 и 1891, котрѣ ще не були на нѣякихъ вправахъ.

— **Ц. к. школа сторожи скарбовои** пописувала ся вчера въ присутности Є. Е. п. Намѣстника, віцепрезидента Намѣсництва п. Лідля, дра Витолда Коритовского, дра Мих. Бобжиньского, президента мѣста п. Мохнацкого и репрезентантôвъ войска, жандармеріѣ и т. п. Школа тая мае 50 ученикôвъ, истнуе лише пôвъ року, але выказала вже дуже добрѣ успѣхи.

— **Холера.** Станъ здоровля въ мѣсцевостяхъ, положеныхъ надъ Збручемъ, де послѣдными днями явилась холера, не змѣнивъ ся. До повѣта борщѣвского выѣхавъ дръ Ляховичь яко инспекторъ санітарный.

— **Утѣкъ зъ дому** родинного ученикъ другои клясы гімназіяльнои Иванъ Земля. Мае 14 лѣтъ, есть чорнявый, а убраный бувъ въ сивый довгій плащь и таку саму шапку. Утѣкъ десь до Янова.

— **Въ Вицинѣ**, въ повѣтѣ золочѣвскôмъ, выбрано начальникомъ громады властителя дôбръ п. Мирослава Едера. Єсть се доказомъ великого довѣря селянъ до властителя села, тымъ бôльше, що Едеръ жие въ тôмъ селѣ що йно вôдъ чотирехъ лѣтъ.

— **Цѣны обѣдôвъ для воякôвъ.** Міністерство обороны краєвои, порозумѣвшись зъ державнымъ міністерствомъ вôйны, вызначило цѣны, якѣ мае платити скарбъ войсковый въ Галичинѣ въ часѣ вôдъ 1 сѣчня до кôнця грудня 1893 за обѣдъ для воякôвъ вôдъ заступника офіцира до найнизшого вояка. Цѣны тѣ слѣдуючѣ: для мѣста Львова $24^1/_2$ кр., для Кракова $23^1/_2$ кр., а для всѣхъ иншихъ стацій переходовыхъ $17^1/_2$ кр.

— **Величезна шиба.** Сими днями вставлено въ однôмъ вѣденьскôмъ склепѣ величезну шибу выставову. Шиба мае поверхнѣ 16 квадратовыхъ метрôвъ и важить 7 сотнарôвъ а вставляло еѣ въ рамы 18 робôтникôвъ. Пôдчасъ сеи роботы зôбрала ся передъ склепомъ величезна товпа цѣкавыхъ. До транспорту такихъ шибъ мають австрійскѣ зелѣзницѣ лише одинъ ваґонъ.

— **Володимиръ Павлишакъ** зъ Карлова коло Снятина, управитель школы, лѣтъ 32 приѣхавъ до Вѣдня шукати тамъ порады на недугу и зайшовъ тамъ дня 27 с. м. до однои реставраціи, де своимъ поступованємъ выявивъ слабôсть на умѣ а въ наслѣдокъ того вôдставлено его на клініку психіятричну дра Крафтъ-Ебінґа.

— **Изъ Станіслава** пишуть намъ: Кандидаты дякôвскѣ, котрѣ учать ся у п. Полотнюка въ Станіславовѣ, побирають вôдъ 12 грудня с. р. заходами Вир. о. В. Фаціевича безплатно науку въ краєвôй школѣ фаховôй ремесла столярства, токарства, рѣзбарства и рисункôвъ. Вир. о. Фаціевичь заходить ся коло того ревно, щобы заложити сталу бурсу дякôвску при катедрѣ и щобы молодшѣ дяки знали ремесло и промыслъ, та щобы були добрыми розсадниками межи рускимъ народомъ. — Щасть Боже!

— **Фальшоване векслѣвъ.** Въ черновецкихъ заведеняхъ фінансовыхъ, а также и въ касѣ ощадности, ескомптовала недавно комісова фірма братôвъ Вайсмановъ богато векслѣвъ зъ пôдписами заможныхъ особъ, якъ бар. Капрі, Кармеліна, Гельда и иншихъ. Въ хвили, коли запали довжнѣ сумы, показало ся, що Вайсманы сфалшували пôдписы акцептантôвъ, однакъ закимъ ихъ зловлено, они утекли зъ Черновець. Черновецкѣ банки стратили черезъ те 20.000 вр., а въ самôй касѣ ощадности находить ся тыхъ векслѣвъ на 8.000 зр. Оногды увязнено Давида Вайсмана, батька фальшôвниковъ, котрѣ утекли.

— **Утеча батька.** Неразъ трафляло ся, що легкодушный якій сынокъ, задовживъ ся по уха и утѣкъ въ свѣтъ зô страху передъ маючимъ батькомъ. А въ Черновцяхъ склалось такъ, що заможный батько утѣкъ передъ сыномъ, щобы не платити за него довгôвъ! При однôй черновецкôй фінансовôй институціи есть молодый урядникъ, знаный зъ дуже веселого житя. Вôнъ мае богатого батька въ однôмъ краю на заходѣ Монархіѣ, а батько той тôлько й потѣхи та клопоту мавъ черезъ сына, що все достававъ вôдъ него листы. Въ листахъ писавъ любый сынокъ, що застрѣлить ся, коли дорогий тато не заплатить за него свѣжихъ довгôвъ. Батько платив разъ и другій разъ и десятый, а все писавъ, що то вже послѣдный разъ. Недавно написавъ знову сынъ письмо до батька и просивъ его заплатити 2000 вр. довгу, дуже а дуже немилого. Батько симъ разомъ ще заплативъ. Однакъ коли ненаситный сынъ и тымъ не вдоволивъ ся, а за якійсь часъ удавъ ся до батька въ такою самою просьбою, батько кинувъ свою хату и кôмнату и потягъ десь у свѣтъ. Втративши такого доброго батька, сынъ попавъ въ розпуку и поѣхавъ въ свѣтъ шукати батька.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 30 грудня. Позаякъ въ наслѣдокъ вôдносинъ въ Сербіи, нова австро-сербска угода торговельна не могла завчасу стати правосильною, то міністеръ справъ внутрѣшныхъ ґр. Кальнокій, пôдписавъ продовжене старои угоды ажь до кôнця червня 1893 р.

Гамбурґъ 30 грудня. Урядово сконстатовано тутъ 7 выпадкôвъ, а въ Альтонѣ 2 выпадки холеры.

Парижь 30 грудня. Урядово заперечують, будьто бы Бруардель въ своѣмъ справозданю сконстатувавъ природну смерть бар. Ренаша. Розслѣды ще не закôнчили ся; розпоряджено нову анализу. Аґентія Гаваса заперечуе вѣсть, будьто бы Карно жадавъ вôдъ Хрістофля грошей на выборы въ 1889 р.

Берлинъ 30 грудня. Nordd. Allg. Ztg. доказуе, що вôдкинене предложеня войскового утруднило бы въ будучности незвычайно проводирямъ и войску ихъ задачу. Коли не будемо досыть сильнѣ до офензивы — каже згадана ґазета, то нѣмецка земля стане ся побоевищемъ. Насуваесь поважне пытане, чи не лѣпше теперь перемогти неохоту, якъ опôсля пôдчасъ выбуху вôйны ослабляти силу войска и народу ще й морально.

Букарештъ 30 грудня. Сенатъ затвердивъ угоду торговельну зъ Италією. При сѣй нагодѣ сказавъ міністеръ справъ заграничныхъ, що вôдносины мѣжь обома державами суть знамениті.

нецкôмъ банку. Въ звѣстнôй зъ исторіи родинѣ Піккольомініхъ бувъ оденъ, Альфонсъ Піккольоміні, дуже лютымъ розбôйникомъ, бо убивъ власною рукою ажь 370 людей! Але на що ажь далеко до исторіѣ сягати, коли ще сего року появились були на Сициліи розбишаки, що своєю зухвалостію немало затрѣвожили були цѣлу Италію. Побôчь бріґантôвъ бувъ въ Италіи ще иншій рôдъ розбôйникôвъ, званыхъ бандитами, то есть людьми прогнаными изъ своеѣ вôтчины. Однымъ изъ такихъ бандитôвъ бувъ славный Анджоліло, котрого страчено 1784 р. въ Салернѣ. Вôнъ въѣзджавъ до мѣстъ якъ якій князь на хорошо прибранôмъ кони, окруженый своими товаришами, що ишли коло него пѣшки. Кожде мѣсто, де вôнъ явивъ ся, гостило его и его товаришѣвъ величаво. Мимоходомъ мусимо ще сказати, що въ шѣстьдесяти рокахъ причинились италіяньскѣ бріґанты не мало до сполученя Италіѣ и що зъ нихъ выйшли були тайнѣ товариства політичнѣ Каморра и Мафія, до котрыхъ въ початкомъ сего столѣтя належали не лишь приватнѣ люде, але й урядники та офіцiры, а навѣть міністры и князѣ. Слѣдъ сихъ тайныхъ товариствъ не загинувъ ще доси въ Италіи, лишь що они обмежають ся теперь на людей изъ найнизшои клясы. Орґанізація въ Каморрѣ есть дуже строга и симъ держить ся се тайне товариство. Кождый новоприступаючій мусить присягати на зелѣзный хрестъ вѣрность и мовчаливôсть, а вôдтакъ мусить ще вôдбувати два роки науки и пробы. Ажь тогды стае правдивымъ Каморристомъ, а на знакъ того дôстае каммористôвскій нôжь. Майже кожде бôльше мѣсто въ Италіи мае свою Каморру зъ однымъ начальникомъ и рахмайстромъ. Люде належачѣ до такои Каморры займають ся пачкарствомъ, крадежами, розбоями и т. д., вôддають свôй заробокъ до спôльнои касы, котра веде точнѣ рахунки и роздѣлює грошѣ помѣжь членôвъ товариства.

Якъ въ Италіи, такъ колись и въ Сербіи, Греціи та Румуніи цвило політичне розбишацтво, а слѣды его ще й до нинѣ не затерли ся. Доказомъ того, хочь бы ватага розбійника въ пôдъ Черкеской въ Туреччинѣ, Атаназіоса, котрого мабуть до нинѣ не зловили, бодай доси не було о тôмъ зовсѣмъ певныхъ вѣстей. Зъ сербскими та румуньскими гайдуками стояли въ тѣснôй звязи и нашѣ опришки гуцульскѣ, а слѣды того лишили ся ще до нинѣ въ танци, де пôдчасъ присюды выкликують: Гайдукъ, разъ! Гайдукъ, два! Гайдукъ три!

Найже хтось теперь старае ся розслѣдити натуру того рода людей и най скаже, що спонукуе ихъ до такого житя! Можна сказати, що політичнѣ, соціяльнѣ и економічнѣ обставины, выховане, чи властиво бракъ выховання и релиґіѣ и т. д. Все то правда, але то все ще не выстае до повного поясненя ихъ натуры: есть ще щось иншого, а то щось есть для насъ — загадкою.

(Конецъ буде.)

Курсъ львôвскій

зъ дня 28 грудня 1892.

	платять вр.	платять кр.	жадають вр.	жадають кр.
1. Акціи за штуку.				
Банку гіп. гал. по 200 вр.	338	—	—	—
Банку кред. гал. по 200 вр.	—	—	215	—
2. Листы заставнѣ за 100 зр.				
Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт. . .	100	80	101	50
„ „ 5% вылос. въ 10% прем.	108	—	108	70
„ „ $4^1/_2$% льос. въ 50 лѣт. . .	98	30	99	—
Банку краєв. $4^1/_2$% льос. въ 51 лѣт.	99	—	99	70
Тов. кред. 4% I еміс.	96	30	97	—
„ „ 4% льос. въ $41^1/_2$ лѣт. . .	95	—	95	70
„ „ $4^1/_2$% льос. въ 52 лѣт. . .	100	—	100	70
„ „ земск. 4% льос. въ 56 лѣт.	94	50	95	20
3. Листы довжнѣ за 100 зл.				
Гал. Зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3% .	—	—	—	—
„ „ „ „ „ „ (5%) $2^1/_2$%	54	—	56	—
Общ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лікв.	50	—	—	—
4. Облиґі за 100 зр.				
Индемнiз. гал. 5%	104	80	105	50
Гал. фонд. проп. 4%	94	70	95	40
Облиґи комун. Банку кр. 5% I еміс. .	—	—	—	—
„ „ „ „ 5% II „ .	101	—	101	70
Пович. кр. въ р. 1873 по 6%	103	50	—	—
„ „ „ „ 1883 по $4^1/_2$% . . .	98	30	99	—
„ „ „ „ 1891 по 4%	92	20	92	90
5. Льосы.				
Мѣста Кракова	23	50	25	50
„ Станіслава	34	—	—	—
Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	17	85	18	10
Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	—	—	—	—
6. Монеты.				
Дукатъ цѣсарскій	5	65	5	75
Рубель паперовый	1	$18^{.}_{75}$	1	$20^{.}_{75}$
100 марокъ нѣмецкихъ	58	75	59	25

За редакцію вôдповѣдае Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.